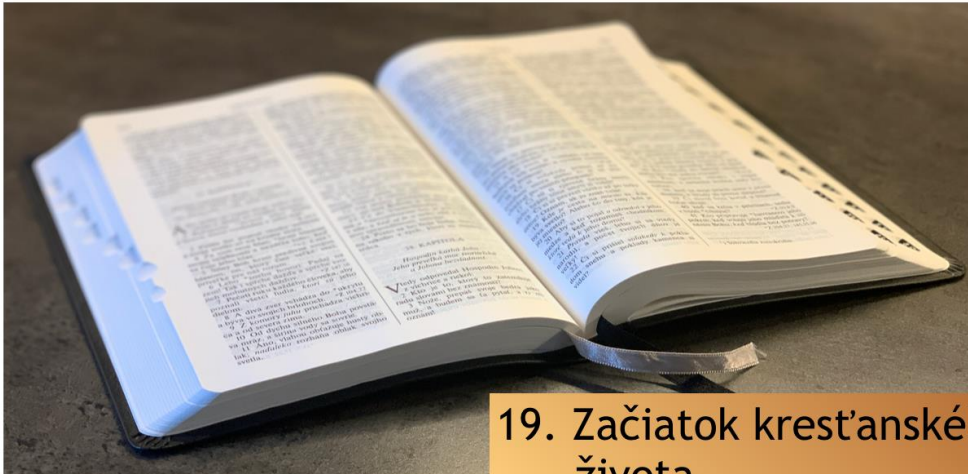

19. Začiatok kresťanského života

Takýto príbeh mi porozprával pracovník jednej z biblických škôl: „Pred piatimi rokmi ma pracovníci rádia „Hlas proroctva“ poprosili, aby som išiel na návštevu k väzňovi, ktorý vtedy študoval korešpondenčný kurz Biblie. Stretol som sa s vedením väzenia, ktoré mi povolilo navštíviť väžňa. Keďže tento človek prejavil hlbokú túžbu študovať Bibliu, začal som ho navštevovať pravidelne.

Po 6 mesiacoch od mojej prvej návštevy sa rozhodol prijať krst a pripojiť sa k miestnemu adventistickému zboru. Vedenie väzenia súhlasilo, že zabezpečí kazateľovi a jeho pomocníkom všetko potrebné a krst sa uskutočnil priamo vo väzení. Dozorcovia a spoluväzni sa zišli, aby sa stali svedkami jedného z najdojímavejších krstov, ktorého som sa kedy zúčastnil.

Čoskoro nato bol náš brat prepustený z väzenia a to bez ohľadu nato, že ešte mal byť dlhšiu dobu vo väzení. Keď som sa spýtal, ako sa to stalo, povedali mi, že jeho život sa tak radikálne zmenil o on tak vášnivo a odovzdane svedčil o Spasiteľovi a svojom presvedčení, že ho už ďalej nemohli považovať za väžňa a zaobchádzať s ním ako s väzňom. Tento človek sa vrátil k svojej rodine a teraz vykonáva zodpovednú službu v jednom z našich najväčších zborov“.

Aký význam má krst?

Keď sa vyššie spomínaný väzeň stal kresťanom a jeho život sa úplne zmenil, prečo bolo pre neho dôležité prijať krst? V nočnom rozhovore Ježiša s Nikodémom, ktorý bol jedným z najvážnejších ľudí v Izraeli, Kristus veľmi jasne vysvetlil význam a hodnotu krstu.

„Ježiš mu odpovedal: "Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí zhora, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo." ... Ježiš odpovedal: "Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva." (Ján 3,3-5)

Takto sa, podľa slov Ježiša Krista, musíme „narodiť z vody a z Ducha“. „Narodenie z Ducha“ znamená začať nový život cez zmenu vedomia a srdca. Keďže vstup do Božieho kráľovstva predpokladá vnútornú premenu, a nielen vonkajšiu zmenu starého spôsobu života, nazýva sa to „nové narodenie“. Krst vodou je vonkajším symbolickým znakom vnútornej premeny.

Prečo sa treba pokrstiť?

Naše spasenie obsahuje tri veľké činy Ježiša Krista: *„Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem; že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený ...“* (1. list Korintským 15,3-4).

Kristus vykonal akt spasenia svojou smrťou, pochovaním a vzkriesením.

„Alebo neviete, že všetci, čo sme pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme pokrstení? Krstom sme teda s ním pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom.“ (List Rimanom 6,3-4)

Ježiš zomrel za naše hriechy, bol pochovaný a potom vstal z hrobu preto, aby nám dal nový život v spravodlivosti. Keď prijímame krst ponorením do vody, stávame sa účastníkmi smrti, pochovania a vzkriesenia Ježiša. Krst znamená, že zomierame pre hriech spolu s Kristom, pochovávame náš minulý starý život spolu s Kristom a vstávame z mŕtvych pre nový život v Kristovi. Smrť a zmŕtvychvstanie Krista sa stávajú našou smrťou a vzkriesením. Boh nás môže urobiť mŕtvymi pre hriech, ak zomrieme s Kristom. On nás môže urobiť živými pre spravodlivý život, keď budeme vzkriesení s Kristom.

Symbolický akt krstu názorne predstavuje etapy obrátenia sa človeka k Bohu. Predovšetkým ten, kto sa krstí – krstenec vstúpi do vody, úplne sa ponorí, čo symbolicky znamená smrť a pochovanie človeka. To hovorí o tom, že krstenec si želá umrieť s Kristom a pochovať svoj predošlý život. Krst je pochovanie, ktoré obrazne poukazuje nato, že človek sa lúči s predošlým spôsobom života, v ktorom panoval hriech. Potom krstenca vyzdvihujú z vody, podobne, ako keby človek vstal z hrobu. To poukazuje nato, že teraz sa človek stal „novým stvorením“, aby viedol nový život, ktorý mu daroval Pán.

Jedine spôsob úplného ponorenia sa do vody môže presne zobrazit' skutočný význam krstu ako smrti, pochovania a znovuzrodenia. Takzvaný krst pokropením nemôže symbolizovať znovuzrodenie.

Čo v skutočnosti znamená zomrieť spolu s Kristom?

„Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu“ (List Rimanom 6,6).

Krst ako symbolický akt názorne ukazuje, čo sa musí odohrať vo vnútri človeka: úplné posvätenie (odovzdanie sa) Kristovi. Keď je v nás niečo, čo sa Bohu nepáči, tak ešte stále

zostávame „otrokmi hriechu“. Ale keď sa úplne podriadujeme Kristovi, tak sú hriešne želania prekonané silou Ježiša, a vtedy sa začína naša premena.

Kto nesie zodpovednosť za zmeny v našom živote?

„Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa“ (List Galatským 2,20).

Keď sa počas krstu stotožníme s ukrižovaným Kristom, týmto pozývame do svojho života mocnú silu a vtedy Kristus „žije v nás“.

Aby ste mohli úplne zveriť svoj život do rúk Krista, pozrite sa predovšetkým na Jeho smrť na kríži. Nepozerajte sa na hriech, ktorý vás ohrozuje, netrápajte sa myšlienkami o dokonalých skutkoch - pozerajte sa na Krista! Keď sa budete pozerieť na Golgotský kríž, dokážete vyjadriť svoju jednotu s Ním: „Vďaka sile kríža hovorím, že som zomrel/a pre starý život a pre hriešne zvyky, a teraz sa podriadujem len Kristovi. Teraz žijem s Kristom. Od tohto okamihu žijem vierou v Syna Božieho, Ktorý ma miluje a dal za mňa Svoj život“.

Keď sa podriadujeme sile Krista, budeme stále viac vidieť vo svojom živote Jeho dobré vlastnosti, ktoré nahradili naše staré zvyky: *„Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové“* (2. list Korinským 5,17).

Krstom vyjadrujeme naše pranie uzavrieť zmluvu s Kristom a žiť novým životom „v Kristovi“. Ježiš v nás dokoná to, čo nikdy nedokážeme urobiť svojimi silami. Vystupujeme z vody ako „nové stvorenia“. Práve On nám dáva silu žiť novým životom.

Prečo bolo potrebné, aby bol Ježiš pokrstený?

V deň Turíc Peter povedal tým, ktorí si uvedomili svoju vinu: *„Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha“* (Skutky 2,38).

A predsa, ak Ježiš nevykonával žiadny hriech, prečo musel byť pokrstený?

„Vtedy Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť ... lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ (Matúš 3,13-15)

Ježiš bol bez hriechu. Nepotreboval pokánie z nijakého hriechu. Dal sa pokrstiť z úplne iného dôvodu – „aby sa splnilo všetko, čo je spravodlivé“. Tým, že sa krstil, zanechal príklad nám, slabým a hriešnym ľuďom. Kristus nikdy nenavrhol Svojim nasledovníkom, aby robili niečo, čo On sám nerobil. Preto, keď sa veriaci krstia úplným ponorením do vody, nasledujú tým príklad Ježiša.

Pretože Kristus zomrel za naše hriechy, môže nám dať Svoju spravodlivosť. „*Toho, ktorý nepoznal hriech, urobil hriechom za nás, aby sme my boli v Ňom spravodlivosťou pred Bohom*“ (2. list Korinským 5,21).

Keď sme premenení v očiach Boha, už nie sme hriešnici, ale spravodliví a rastieme v spravodlivosti a tak žijeme nový život v Kristovi.

Prečo sa treba úplne ponoriť do vody?

Kristus bol počas krstu úplne ponorený do vody. Nebol pokrstený pokropením vodou. Ján Krstiteľ Ho krstil v rieke Jordán, „*lebo tam bolo veľa vody*“ (Ján 3,23). „*Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody ...*“ (Matúš 3,16).

Ak chápeme skutočný význam krstu, nie je nám ťažké prijať pôvodnú formu tohto obradu. Samotné slovo „krst“ (v angličtine „baptize“) v origináli gréckeho jazyka znie ako „baptizo“, čo znamená „ponoriť sa, potápať“.

Reformátor Ján Kalvín hovoril: „Niet pochyb o tom, že pôvodne sa v rannej kresťanskej cirkvi praktizoval krst spôsobom úplného ponorenia sa.“ („Inštitúcie. Učenie kresťanského náboženstva“, kapitola 15, odsek 19).

Dejiny rannej kresťanskej cirkvi jasne svedčia o tom, že krst znamenal úplné ponorenie sa do vody. Dean Stanley z Anglikánskej cirkvi napísal: „Prvých trinásť storočí sa takmer všade používala taká forma krstu, o ktorej čítame v Novom zákone a ktorá nesie v sebe bezprostredný zmysel slova „baptizo“, preto sa krsty v tom čase sa vykonávali spôsobom ponorenia do vody“ („Kresťanské základy“, str. 21).

Bazény alebo baptizériá na krst úplným ponorením sa do vody, existujú vo viacerých chrámoch, ktoré boli vybudované medzi 4. a 14. storočím v Európe a v Ázii, napríklad v katedrále v Pise (Taliansko), v katedrále svätého apoštola Jána – v najväčšom chráme v Ríme.

V otázke používania tohto obradu v cirkvi by sme nemali nasledovať to, čo učia ľudia, ale to, čo o danej veci hovorí Kristus a Jeho apoštoli.

Mnohé kresťanské cirkvi sa pridŕžajú tradície krstenia detí a zasvätenia svojich detí Bohu hneď po narodení. Avšak Biblia jasne hovorí o tom, že pred krstom musí byť človek vyučený základom kresťanského učenia a plánu spasenia (Matúš 28,19-20), novo pokrstený človek musí uveriť v Ježiša (Skutky 8,35-38) a takisto musí vyznať svoje hriechy a získať odpustenie (Skutky 2,38). Dieťa nie je schopné veriť, vyznávať hriechy alebo pokajať sa, čo má predchádzať krstu.

Prečo je dôležité byť pokrstený?

Podľa Ježišových slov, krst je nevyhnutný obrad pre tých, ktorí chcú vojsť do Nebeského Kráľovstva.

„Ježiš odpovedal: "Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva" (Ján 3,5).

Ježiš urobil len jednu výnimku. Zlodej na kríži bol „narodený z Ducha“, ale on v tom čase nemohol zísť z kríža a prijať krst úplným ponorením sa do vody na znak premeny jeho srdca. A predsa mu Ježiš sľúbil, že bude s Ním v Nebeskom Kráľovstve (Lukáš 23,42-43). Pre zlodeja sa „narodenie z vody a Ducha“ uskutočnilo skrze Ježišovu krv, ktorá bola preliata kvôli očisteniu ľudstva od hriechov.

Sám Ježiš dal nasledujúce vážne varovanie: *„Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený“* (Marek 16,16).

Smrťou za nás na Golgotskom kríži Ježiš verejne ukázal Svoju lásku k nám. My sa tiež nemáme hanbiť odpovedať na túto lásku verejným svedectvom, ktoré zahŕňa uzavretie zmluvy s Bohom cez krst vodou. Začali ste nový život v Kristovi? Boli ste pokrstení? Keď nie, prečo by ste sa nepripravili na krst v blízkej budúcnosti?

Krst je len začiatok

Krst predstavuje sám o sebe náš záväzok žiť kresťanským životom. Avšak, samotné prijatie krstu neznamena bezpodmienečnú spravodlivosť a predĺženie dĺžky života.

Narodenie dieťaťa je vždy sviatok. No po nejakom čase, keď ustanú všetky vzrušujúce chvíle, spojené s touto udalosťou, dieťa potrebuje, aby ho každý deň krmili, kúpali a starali sa oň. To sa týka krstu. Apoštol Pavel zo svojej vlastnej skúsenosti hovorí: *„Každý deň zomieram“* (1. list Korinským 15,31). Vo svojom každodennom odriekaní sa stávame stále citlivejší na hlas Ježiša Krista.

Obrad krstu, podobne ako svadobný obrad, nesie v sebe formálne potvrdenie toho, že sa u človeka začal skvelý vzťah s Ježišom. No nato, aby sme ustavične duchove rástli, je potrebné každý deň sa odovzdávať Kristovi, každodenne prijímať nový život prostredníctvom modlitieb a štúdia Biblie.

Dôvod na radosť

Krst je dôvodom na ohromnú radosť, lebo ten, kto uveril v Krista, má istotu večného života. „*Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený*“ (Marek 16,16). Prijatím krstu sa nachádzame na ceste, ktorá nás vedie k večnému životu.

Krst je tiež znamením radosti v Kristovi, ktorú prežíva kresťan v tomto živote. Tým, ktorí prijali krst, Ježiš sľubuje dať drahocenný dar Ducha Svätého (Skutky 2,38). Spolu s poslaním Ducha Svätého sa v živote kresťana začína prejavovať „ovocie Ducha“ – láska, trpezlivosť, láskavosť, spravodlivosť, miernosť, sebaovládanie a mnoho ďalších (List Galatským 5,22-23).

Keď Ježiš žije v človeku prostredníctvom Ducha Svätého, prináša to pocit istoty, pretože „*sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti*“ (List Rimanom 8,16).

Blízky vzťah s Bohom nám dáva mnoho výhod, avšak to ešte nie je záruka bezoblačného života. Nepriateľ ľudských duší sa snaží uvrhnúť tých, ktorí uzavreli zmluvu s Hospodinom, do najťažších pokušení a skúšok. No keďže sa nachádzame v Božích rukách, môžeme byť presvedčení, že On bude robiť všetko pre naše dobro – aj dobré, aj zlé, aby nás učil a pomáhal nám rásť (List Rimanom 8,28).

... Jedna mladá žena sa rozhodla uzavrieť zmluvu s Bohom prostredníctvom vodného krstu, aj napriek tomu, že to mohlo priviesť k rozvodu s manželom. On vôbec neprijímal jej nové presvedčenie, no ona zostávala stále verná Ježišovi a snažila sa byť ešte milujúcejšou manželkou, ako bola dovtedy. Určitý čas jej manžel spôsoboval veľa bolesti a krívd. No, v konečnom dôsledku bol porazený argumentom, ktorý nedokázal vyvrátiť – v živote jeho manželky sa udiali veľké zmeny. Tento človek neskôr takisto odovzdal svoj život Kristovi a prijal krst ...

Keď zostávame verní Ježišovi za všetkých okolností, stávame sa mocnými nástrojmi v Jeho rukách. Sme povolani, aby sme Mu úplne zasvätili svoj život, pretože On nám zjavil Svoju lásku a vernosť, keď zaplatil obrovskú cenu za naše hriechy. Je to veľká prednosť, keď Mu verejne preukážete svoju lásku a oddanosť! Ak ste to ešte neurobili, prečo by ste nedali svoj život Kristovi práve teraz? Poproste Ho, aby vám On pomohol začať nový život s pomocou Ducha Svätého. Vojdite do „vôd Jordánu“ v mene Ježiša Krista!